

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
 Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 8 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
 Corespondențele sînt a se adresa la:
 Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
 Epistole nefranțate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șe-care publicare.

„Onorata casă“.

Sub numirea aceasta a apărut în Nr. 283 (Dec. 12 a. c.) a lui „Ellenzék” un articol, în care se da expresiune nemulțămirei față cu cele ce se petrec în casa deputaților din Budapesta.

După cum au stat lucrurile în ședința de Sâmbătă din 10 Dec. a. c. „Ellenzék” se aștepta, ca să se ia în casa deputaților decisiuni și concluse însemnate și ca, în urma desfășurării lor serioase, să se iee măsură, prin care să se pună pe viitor capet scandalului, ce se ivesc în parlament. La atari așteptări s'a vădut „Ellenzék” îndreptățit din motivul, că ministrul președinte a enunțat Sâmbătă, că în ședința din 12 Decembrie va dispune să se cetească catalogul deputaților și că față cu cei, care la 10 ore nu vor fi prezenți, se vor aplica măsurile cuvințioase, apoi și din incidentalul du-elului, ce a avut loc Duminecă între Rohonczy și Hieronymi.

Mai în liniște n'a decurs intrarea nici o sedință ca cea din 12 Dec. ceea ce tare supără pe „Ellenzék”. Se necăjește de o parte când vede, că sala deputaților s'a prefăcut în ședința aceasta într'un salon de distragere pentru deputații din diferite partide fiind într'o parte vorba despre cele țise în ședința de sâmbătă de președintele, de altă parte despre duelul de Duminecă.

Punându-se în cele din urmă la ordinea zilei regularea Tisei: se trece ușor peste acest obiect. Ionas constată, că măsurile luate în privința regulării sînt bune și nu e bine a se abate dela ele, căci s'a spus o gramădă de bani până acum. Lui Horváth i pare revu, că în afacerea aceasta se face atăta vorbă. Aceia cari se ocupă cu regularea, sînt specialiști și își pricep bine lucrul. Să nu le împedecăm activitatea, căci prin aceasta am răsi încrederea locuitorilor dela Tisa. Thaly constată, că afacerea e tare importantă. Fie-care e chemat și are datoriță a f-

contribui cu fapta și cu sfatul într'u finalisarea acestei regulări. Mihalovics arată că cauza nenorocirei dela Szeghedin a fost umplătura unui braț al Tisei pentru crearea satului „Nagy György” pe locul umplut. Până nu se va face un braț nou sau se va deschide cel vechiu, nu se va pute finalisa regularea.

În cele din urmă vine și ministrul președinte la cuvînt spre bucuria sa și a ascultătorilor. Amintesc în treacă regularea Tisei, și arată că de și se întemplă daune prin umplătura făcută, tot sînt mai mari veplut. De oare ce s'a cîștigat teren fructifer, care aduce mare dosdannah. Apoi trece la lucrul de Sâmbătă.

Președintele constată, că enunțatiunea lui Rohonczy a vătămât întreg corpul funcționarilor. Amplații specialiști ai statului sînt rēu plătii, statul deci va avē amplații buni, numai dacă li va și sci prețui și nu le va știrbi cu astfel de enunțatiuni vađa și nu le va răpi bucuria. Provoacă pe toți membri casei fără deosebire de partide a se feri de astfel de enunțatiuni.

Rohonczy arată, că cuvintele lui nu au tînit să vatem corpul amplațiilor. El a înțeles numai pe acei amplații, cari se ocupă cu regularea Tisei. Recunoaște că ar fi purces în mod neparlamentar și se roagă de iertare.

Hieronymi nu s'a înfățășat nici eri nici ađi. Se vede, că nu voește a se ruga de ertare. Se vede, însă, că prin aceasta s'a terminat afacerea în mod cu mult mai liniscit, de cum s'ar fi acceptat.

Încât pentru discussiunea asupra bugetului ministerial de comunicație, ar fi bine să se pună un vël preste ea. Față cu Slovaci, cu Românii, indigenii Sërbi, cu Răsi chiar și cu Armenii și Țigani și se răscolesce li amenințată în dreapta și stînga umflându-se ca o broască marele

Maghiar. Când e vorba însă de Germanii austriaci, se retrage și face și alte nefăcute.

Pazmandi pretinde a se pro-vede în bugetul ministerului de comunicație și preliminarul căilor ferate și a navigațiunii maghiare, ca se poată fi administrațiunea și în direcțiunea aceasta exclusiv maghiară. La aceasta să se îndrumeze ministrul numit. Croația și Slavonia nu e subînțeleasă.

Afacerea aceasta provoacă lungă dezbaterē; la un rezultat, fiind timpul înaintat nu s'a putut ajunge.

Memorialul.

Sub rubrică deosebită, cetim în „La Confederazione latina” din Roma, dela 3 Decembrie n. despre memorialul romănesc:

„Am primit acest document, pe care li recomandăm tuturor oamienilor de inimă. Pentru noi cauza Transilvaniei e cauză de familie, fiindcă Transilvania (în înțeles etnic Red.) e țeară latină, e țeară care așteaptă cele mai vii simpatii prin trecutul ei cel foarte nobil și prin ninsuțele nu mai puțin generoase ale prezentului

„În memorand se cere autonomia acelei regiuni, introducerea limbii române în toate ținuturile locuite de Români, numirea de funcționari români, reviziunea legii electorale și autonomia și independența bisericeii proprie.

„Pentru Austria, unica cale de mănținere, între atâtea confusii de naționalități, e a seconda aspirațiunile de autonomie, care consimt la o dezvoltare completă a organismelor singuraticelor țeri și crează prin reflex o forță reală, foarte eficace pentru inasăi Austro-Ungaria.

Istoria, tradițiunea, și condițiunile de ađi morale, intelectuale, politice a Transilvaniei justifică acele cereri și noi avem părerele noastre sincere, că diplomația și opiniunea publică vor

sci pētrunde în dreptatea atător as-pirațiunii spriginid realizarea lor. „Quod erat in votis“

Revista politică.

Sibiu, în 1 Decembrie.

Scandalul din casa deputaților Ungariei, este sciut, că s'a terminat cu un duel ridicul. Amēndouē însă, scandalul și ridiculul, fac rotunda prin diarele capitalelor și sînt tratate cu disprețul și scărbierea ce merită.

Trebue să fie ceva putred în statul Transilvaniei dice „M. P.” din Viena, într'un articol intitulat „Pistoalele magice” „dacă un deputat poate cuteza înaintea națiunei întregi să învinue funcționari înalți că sînt coruptibili și și uită de datorițele lor. De altă parte e foarte notoric, că nici odată n'au înforit veneturile după posturi și funcțiuni, ca acum sub regimul lui Tisza... Era tisaiană este pentru Ungaria tot odată și era celei mai mari fructificări a nepotismului...” În tonul acesta continuă foaia citată, făcēnd ridicule „ordaliele” din evul mediu, cu care cred domni că se pot curăți stigmele, care se imprimă din partea deputaților pe frunțile funcționarilor.

Pe cānd scandalurile unguresci dau materie de probă și de indignare presei străine, o seamă din presa ungurescă nu se satură destul de contemplarea maghiarizării, nu numai într'una sau în douē părți ale Ungariei, ci în toată Ungaria. Ca și cum aceasta ar fi alfia, cu care odată unsă țeară, s'ar vindeca numai decăt de toate durerile ei.

Diarele din afară de Austro-Ungaria, neprecupate de relațiuni cu biroul de presă, se pronunță foarte categoric, că din bugetul austro-unguresc trebue să dispară deficitul. De aceea cei competenți trebue să-l combată cu toată energia. „Daily News” conclud, din buget, că Austro-Ungaria nu e în stare să urmărească o politica de

sta obiectiune va trebui să o cercețăm cu amēnunțime.

Nimeni nu va tăgădui faptul de sus și dacă cei doi frați vlachi voian să căștige importantul Tirново și poporul bulgar, pentru o împreună ridicare în contra Romeilor, trebuiau să se îndrepte cătră vechiul oraș al Țarilor și să facă din el punctul de plecare al răscoalē lor, să implice pe poporul bulgar în revoluția, care avea de scop nimicirea Romeilor. Nimic nu pricepeau Bulgarii mai lesne, decăt ca, după un ucigător de Bulgarii romaie din Constantinople, să urmeze un ucigător de Romei din Tirново.

Căt se atinge însă de originea ridicării bulgare, e sigur că ea n'a plecat dela Bulgari, ci dela cei doi frați vlachi, cari precum se va vedē mai tărdui, se numesc ei înșii Romani ear nu Romei sau Latini. Cererea pe care Petru și Asan o adresară împēratului Isaak Angelos și a căreia impetuositate i a tras lui Asan o palmă pe obraz după porunca sebastocratorului Ioan, palmă ce s'a plătīt mai tărdui

cu atăta sânge romaie, cererea aceasta era relativă, nu la Bulgari, ci la intrarea Vlachim în serviciul militar romaie și abia cānd cererea a fost respinsă în modul cel mai insultător, cei doi frați întreprindători hotărâri a turbura și pe Bulgari, de a se avēnta în fruntea lor și, precum Nemanja între Sërbi tindea la ruperea de domina romaiecă, tot astfel să lucreze și ei în contra clătînătoarei domnii a casei Angelos.

Dacă Petru și Asan ar fi fost, precum se afirmă din nou, coboritori din vechii Țari bulgari, ridicarea lor ar fi avut o formă foarte simplă. Ar fi trebuit numai ca în Tirново să se refere la descendența lor și Bulgarii, cari făcuseră încercarea de-a scutura jugul romaie ori de câte ori un descendent veritabil sau mincinos al vechilor Țari implântase flamura independenței, s'ar fi adunat cu entuziasm împēgiurul lor¹⁾. Dar nu se întemplă

¹⁾ ὅς ο θεός τοῦ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Βιάζων γένους ἑλευθερίαν ἠιδόμασε. Nicias p. 385.

nimic din toate acestea. Bei doi vlachi avură mai întăiu nevoie de un soiu de profatese și profeti, cari spuneau că e voința lui Dumnezeu ca Vlachi și Bulgarii să se ridice. Ba de mirare e că însuși sf. Dimitrie trebue să intervie, carele atât în Patras cāt și în Salonichi, se dovedise ca cel mai mare adversar al Slavilor, căci precum Cehii obiclinuiau a eși la răscobii în contra Germanilor, după ce învo-case pe sf. Wenzel, așa Romeii eșiau în contra Slavilor, după ce învo-case pe sf. Dimitrie. Acum însă, după pustiirea Saloniciului de cătră Normanii sfântul își părăsise sanctuarul din orașul grecesc pentru a căuta un nou sanctuar în Tirново, care nu fusese zidit de Bulgari, ci de Vlachelu Petru. Dacă însă Kalopetru avea de gând a influența și asupra populațiunilor grecești nemulțămite cu domnia familiei Angelos, de a i-returned pe aceștia și de a deveni împărat al Romeilor, de sigur nu exista un joi bun mijloc decăt de-a atrage în moc și pe sf. Dimitrie, patronul apărător al Grecilor, care precum sf. Veit că-

FOIȚA.

Românii, întemeietorii imperiului al doilea bulgar, al Asanizilor 1186—1257.

(Urmare.)

Faptele acestea ar trebui de sine înșile să fie îndeajuns pentru a dovedē că noul imperiu bulgar al Asanizilor a fost înainte de toate un imperiu vlahic, deci romănesc, și că caracterul lui a fost cu precumpnire acesta.

Ceea ce pare a se opune încă acestei maniere de a vedea, este împregiurarea că frații Petru și Asan au întemeiat imperiul nou la Tirnova, capitala veche bulgară, afară de asta recunoașterea Asanizilor de Vlachi e în aparență contestată de însăși afirmarea lor directă, că s'ar fi coborînd din neamul vechilor Țari bulgari, încăt imperiul si casa domitoare ar fi veritabil bulgare și nu vlahice. Acea-

cucerii sau aneșii. Lipsa de porți bune și de un litoral întins a în-duplecat pe Austro-Ungaria pe poli-ticii săi precum și pe sferle comer-ciale a năsi după anectarea Salo-nicului. Politica de căi ferate, adoptată în anii din urmă de Bismarck a potențat încă dorințele Austro-Ungariei. După însoțirea de care dispune Austro-Ungaria astăzi, urmărirea sco-purilor politice atinse e imposibilă. În același sens se pronunță „Allg. Ztg.“, făcând o comparație între Austro-Ungaria și Italia, foarte măgulitoare pentru cea din urmă. — Se fie acea-sta numai o discuție academică?

Diare din Germania spun că în Rusia apăsătoare, spre Galiția, se lucrează cu tot adinsul la linii ferate strategice.

Diarelor din Rusia însă le este interzis a scrie despre acele sub-pe-deșele cele mai aspre.

Organele oficioase rusești asigură că Rusia nu se teme de expecta-țiile din „Grenzboten“ și „Polit. Cor.“ despre alianța dintru cele două puteri nemțești. „Noi euntem linișciți, odată pentrucă șcim că cauza noastră e dreaptă și pentrucă în Europa nu e numai pentru noi important de a nu suferi ca vada Germaniei se crească așa de mare, că se dictează legi celor-lalte puteri mari. Bine vor face acei ce inspiră pe „Grenzboten“ și „Polit. Cor.“ se nu ignoreze aceasta.“

O lămurire importantă.

Dilele trecute, scrie „Resboiu“, M. Coșălăniceanu ridicând în ca-meră chestiunea Arab-Tabiei și di prim-ministru răspundându-i dat ocaziunea diarului „Pester Lloyd“ or-ganul oficios al ministrului de externe austro-ungar, s'aducă câte-va lă-muriri importante, desmînțind tot odată nise aserțiuni ale dlui I. C. Brătianu. Lucrul fiind prea important, nul putem trece cu vederea.

Eată cum se esprimă între altele menționata foaie, inspirată pe fața de sferile guvernamentale din Pest:

„Noi n'am fi creșut de trebuința de a urma esemul dlui Coșălăniceanu și a intra în discușiunea unei afaceri, care după opiniunea noastră este deja de mult rezolvată, — dacă oare-cari observațiuni ale ministrului președinte român, mai ales interesul cel atribue monarhiei austro-ungare în această afacere, și care, după cât ne aducem aminte, nu stă în deplin acord cu adevărata stare a lucrurilor, nu ne-ar fi provocat la aceasta.

„În declarația sa, d. I. Brătianu a spus între altele, că Europa a în-sărcinat pe Austro-Ungaria de a aduce

un compromis între Rusia și celelalte puteri în afacerea Arab-Tabiei. După cum stau lucrurile, credem că putem constata că Austro-Ungaria n'a primit o asemenea însărcinare, și nici că i s'a putut da. Controversa de care era vorba, și care interesa mai ales pe România și Bulgaria, avă să fie rezolvată printr'o comisiune internațională prevădută în tratatul din Berlin. Se șcie că această comisiune nu s'a putut înțelege tocmai cu pri-vere la aceea parte ce atinge teri-riorul Arab-Tabiei, cu ocaziunea fixă-iei primitive a liniei de graniță româno-bulgară. Este adevărat că în acest studiu al cauzei, Austro-Ungaria a în-tervenit cu mult zel și succes, și ac-tualul șef al guvernului din Bucuresci nu va fi scăpat din memorie că în tot discursul acestei afaceri, diploma-ția austro-ungară a lucrat cu multă hotărâre pentru România, și că repu-satul ministru Baronul de Haymerle, cu scirea guvernelor României și Bul-gariei, a propus un compromis, asig-urându-i consimțământul puterilor, pe baza căruia s'a ajuns la o soluțiune a chestiunii, ce satisfăcea îndestul as-pirațiunile României. Ministrul preșe-dințului Brătianu, în menționata sa de-clarățiune, a recunoscut însuși, deși cu oare care restricțiuni, că România nu perde nimic prin linia de graniță trasă de reprezentanții puterilor semnatare, și a rost de sigur numai o întem-plare că la acest loc a uitat să pomenească de guvernul austro-ungar, care are cele mai mari merite pentru obținerea acelei linii.

„Din contra d. Brătianu a men-ționat anume de guvernul austro-ungar la alt loc unde aceasta nu era de fel potrivit. El a povestit că s'a cerut dela Poartă ratificarea graniței noi că cei din Constantinopol au stat la îndoaială la început, dar mai târziu s'a dat o iradea, care a fost comu-nicată guvernului austro-ungar, dar nu s'a făcut cunoscută până acum guver-nului român. Această frasă scurtă con-ține mai multe erori ce ar reclama o rectificare amănunțită, dar obiectul nefiind în destul de important, este de ajuns să menționăm că Poarta, în calitatea sa de putere teritorială, a trebuit să ratifice înțelegerea făcută, întocmai ca și celelalte puteri sem-natare.“

„Sultanul a dat într'adevăr aceea iradea și ratificarea liniei nu s'a comu-nicată numai guvernului austro-ungar, cum a șis d. Brătianu, ci tutu-lor guvernelor puterilor semnatare tractatului din Berlin. — Acum ar re-mănea un singur lucru de făcut, spre a încheia definitiv afacerea: a notifica oficial noua linie de graniță celor două guverne interesate ale României și Bul-

gariiei, și a îngriji, ca punctele însem-nate pe hartă să fie traduse în fapt.

„Aceasta se putea face de mult. Poate că guvernele puterilor fiind ocu-pate cu atâtea chestiuni și afaceri au uitat detaliu al unei afaceri creștută de toți ca de mult rezolvată. Obser-vațiunile d-lui Coșălăniceanu și decla-rațiunile d-lui Brătianu în camera ro-mână vor avea poate efectul de a ream-inti puterilor această omisiune. Aus-tro-Ungaria din parte-i n'are aci da-torii particulare; și va treaba puter-ilor să se înțeleagă asupra modului în care se să facă comunicarea noului tra-seu de graniță, guvernului român și celui bulgar. Acesta este actul final natural al afacerii, pentru care numai este necesară o cerere deosebită din partea României sau Bulgariei.“

Față cu aceste lămuriri precise din organul oficios al ministrului de externe austro-ungar, credem, încheie „Resboiu!“ că chestiunea va trebui să fie relevantă în sinul corpurilor legiui-toare.

D. Gladstone și chestiunea egipteană.

„La République française“, dela 2 Decembrie, publică următorul ar-ticol:

De mai multe săptămâni am în-cetat de a discuta afacerile Egiptului. Să fie care aceasta nepăsare din par-te-ne? Nimeni nu o va crede. Nu cum-va înfășurată ce ele au luat ne pare destul de bună, în cât se ne resem-năm pe viitor a primi ceea ce alți vor avea bună voință de-a ne oferi? Ba șeu că nu. Atitudinea guvernului englez, de și sunt multe dovede de neotărâre și de inoială, ne pare din-tre cele mai supărătoare. Regina Vic-toria a trimis la Nil bravele sale trupe din Scoția și din Indii numai și numai spre a restabili statul quo normal spre a restaura autoritatea Kedivului cădută supt loviturile unei bande de aventurieri, spre a pedepsi pe jehuitori, pe omortori și pe incendiatori, spre a reda Egiptului regimul bine-făcător care reparase nebuliile lui Ismail. Acesta s'a afirmat sus și tare. Dar deabia bătaia de cinspredece minute dovede chiar și celor mai necredincio-și că la spatele insurgenților nu era nimic, care să semene cu o partiță națională și că ei înși, în lașitatea lor de bandiți, nu meritară numele de partiță militară, și asistaram la o schimbare fără veste în opiniunea vin-gătorilor. Nici nu mai fu cătuși de puțin vorba despre statul quo nor-mal. Măsurile arbitrare, cari rădicau Kedivului până chiar și umbra de pu-tere se urmară repede una după alta. I se impuse umilirea de-a lua din mâ-

nile tribunalelor egiptene afacerea lu Arabi și a compilor săi; i se inter-zișe, cu toate dovedile cele mai pipă-ite, de a i acusa de jaf și incendii, și i se pretinse să i trateze ca pe nise revoluționari, nenorociți, foarte onorabili, ba foarte scușabili chiar.

Presa din Londra, punându-se din-tr'un punct de vedere mai puțin vir-tuos, cere pur și simplu Egiptul pen-tu Engliei. Cum se discută oare cu nise diare, care profesază un dispreț atât de mare pentru drepturile unei națiuni aliate și care mărturisesc că nu recunosc alt principiu de cât in-teresul țerei lor? A protesta nu va să dăcă nimic. A merița este ridicol. A ne arăta supărăți ar fi a invenția afacerea. Ar trebui dar să dovedim goșnișilor englezi că proiectele lor sânt chiar contrare intereselor Eng-literei; și această nu e greu. De aceea dar am căutat articolul publi-cat de d. Gladstone sub titlu de: Agresiunea contra Egiptului și libertatea Orientului în numărul dela 1 August 1877 în Ni-nele nth Century.

D a sa făcut aceasta după primele și repede succese ale Rușilor, Ro-mânilor, Serbilor și Muntenegrenilor în resboiul contra Turcilor. Vădend pe învingători la S-ta Sofia, opiniunea publică din Engliera se întrebă, în-spământată, ce era de făcut. Să apărăm calea noastră spre Indii! strigă un scriitor de talent, d. Dicey. Des-membrarea imperiului turc pune în pericol canalul de Suez: trebe să l scăpăm și nu putem face aceasta de cât punend mâna pe Egipt. Să insta-lăm o garnisonă la Alexandria, un vas curiasat la Port-Said, un creședinte în Cairo, spre a stabili acolo regimul de vasalitate, cu care am reșisit atât de bine în Indii.

Eacă o asemănare isbitoare între propunerea d-lui Dicey și politica ur-mată în acest moment de cătră agoni-ții guvernului englez. Cât despre si-tuațiunea care a dat nascere atât uneia cât și celor-alte, este mai mult ca sigur că pericolul era mult mai grav în 1877 de cât în 1882. Nici nu este cu puțință o comparațiune între invasiunea rusească și resvătirea lui Arabi.

(Va urma.)

Serisori macedonene.

Sărună (Salonic), 15 Noemvre 1882.

Discursul ținut de prea sfinția sa metropolitul României cu ocaziunea deschiderii sinodului pe anul curent, a reșunat prin toate văile și munții peninsulei balcanice și a fost înțem-pinat cu salve din partea tuturor Românilor inspirați de ideile patrio-tice și nobile, de care era și este in-

(Va urma.)

letorise dela Saxoni la Boemi, călătorea acum dela Salonic la Tirnovo. Dar, cu toate acestea, lucru nu mergea atât de lesne. Bulgarii și Vlachi trebuiau să se razime încă pe Cumanii, între cari fără nici o inoială locuiau și Vlachi pe malul stâng al Dunării. întemeierea regatului sêrbesc sub marele Nemanja, pricină, după cum se exprimă Ansbert, mari neajunsuri Românilor, cari în mai mult rânduri bătuse pe Bulgari. Unirea Țărului vlah al Bulgarilor cu Cumanii era însă atât de intimă, încât Kalopetru putu să ofere imperiului german, în certurile acestuia cu Bizanțiin, o ca-ste auxiliară de 40,000 de Bulgari și de Cumanii, dacă îl va recunoașce pe el de împărat romaic. Frideric I. respinșese însă oferirile Serbilor din Dioclea; el nu intră nici în voia prin-cipelui Vlachim și Bulgarilor, ci merse neoprit spre Ierusalim. Dar în loc de a ajunge la Iordan, ajunsese numai până lângă Saleph; cadavru l în-mormântat în Antiochia eliberată. Cu greu împăratul Isak și scăpă viața, la 1190, în lupta cu Bulgarii de lângă

Berrhoea; când aceștia cuceriră Niș și Sophia, ei duseră de acolo la Tirnovo reliquiile veritabilului patron al Bulgarilor; S-tul Ioan din Ryl înlocuind la Bulgari pe romaicăzândul sfânt Dimitrie. El nu putu scăpa însă pe Ioan Asan I nici de trădare nise de ucidare. Fratele mai mic fu ucis la 1196, cel mai mare, Kalopetru, la 1197, amândoi de cătră Bul-garii. Al treilea frate fu ucis de un Cuman, 1207. *) După legendă căzū în de mână s-a Dimitrie din Salonic, necrotit de Ioan din Ryl, patronul Bulgarilor.

E important a afla cum indicau membri, nouei case vlahce de Țari, originea lor. Această chestiune pare deslegată de-o scrisoare a papei Inocențiu III cătră legatul său, ca răs-puns la plângerea regelui Ungariei dela 1204, în care scrisoare papa spune espres, că Petru și Iohannicuis, cari se coboară din sângele foștilor regi

nu tind a ocupa ci numai a recupera țera părinților lor. *)

Cu aceasta pare a se potriivi un pasagiu din scrisoarea lui Iohannicuis (Kalojoannes), împăratul (imperator Bulgarorum et Blachorum *) în care se dișe: Dumnezeu privi la umilirea noastră și ne aduse aminte de sângele și de patria, dela care descindem. Pe lângă această scrisoare, care privită mai de aproape se exprimă cu mare precauțiune și care cerea papei o coroană (1202) precum o avea Petru și Samoil, cari însă nu sânt numai stră-moși (progenitores), mai există ca pendent o scrisoare a lui Basilius ar-

*) duo fratres — de priorum regum prosapia descendentes terram patrum suorum non tam occupare quam recuperare ceperunt. Theiner, Vet. mon Slav. merid. I. p. 36.

*) reduxit nos ad memoriam sanguinis et patrie nostre a qua descendimus. Theiner I. c. 15.

*) Acropolita p. 236.

*) tanquam heredes descendentes a sanguine Romano. Theiner I. c. pag. 27.

*) quod de nobili Urbis Romae prosapia progenitores tui originem traxerint I. c. p. 11.

spirată inima eminentului președinte al societății de cultură „Macedo-Română”, când înaintea păstorilor Românilor din nou regat, rostea acele frumoase cuvinte, cari au umplut inima de bucurie și au emoționat până la vărsarea de lacrimi pe tot Românul, ce a scuturat creștii păgân grecești și s'a scutit de influența ideilor pernicioase antinaționali; l-a emoționat, și, încă, până la lacrimi vădând că părintele comun al Românilor, distinsul metropolit Calinic Miclescu, nu l'a uitat, ci are grige de trista situație ce împingurări defavorabile i au creat.

Noi Românii din această urbe, am cetit cu o deosebită mândrie și tot odată cu o foarte mare satisfacție acele frumoase rânduri din discurs, prin care capul bisericii ortodoxe Române, combatte pretenșiunile absurde ale patriarhului grec din Fanar, care uitându-și datoria sa de șef al creștinismului, a devenit un agent panelenist.

Am cetit asemenea cu aceeași satisfacție și entuziasm interpelarea dlui Cogălniceanu adresată dlui președinte al consiliului, relativ la independența deplină a bisericii Române și la stăpînire definitivă a supremației patriarhiei din Fanar ce în aparență, în formă eară nu în fond, există astăzi asupra bisericii autocefale Române.

Organul patriarhiei *Alithia* (Adverbul), răspundând atât la interpelarea dlui Cogălniceanu, cât și la cele două părți din discursul înalt președintelui sale metropolitului României, atingătoare de patriarhie din noua Romă: adevăd la facerea sântului mir și la plângerile metropolitului Român pentru observațiunile făcute de patriarhul ecumenic (?) relativ la amestecul metropolitului în afacerile cetiniei Macedo-Române: a voit pe de o parte a combate inovațiunile introduse în biserica română de primatul României, reproducând în fișul țiar, spre constatarea adevărului și câteva canoane bisericesci, prin cari în van încearcă a face să se interzică o abateră a șefului bisericii române dela acele canoane; ear pe de altă parte a arătat nedreptatea plângerilor relative la persecuțiunile și torturile, la cari sânt supuși a suferi fișic Românii din Turcia, din partea metropolitilor și arhierilor greci.

În cea ce privește prima combatere, nu ne ocupăm; căci deșă fiind o afacere cu totul bisericescă, ese din atribuțiunile noastre; apoi credem de prisos a mai răspunde și noi la o pretențiune a patriarhiei din Fanar, cât de absurdă, atât și de ilegală, precum cu ocaziunea facerii sântului Mir mai multe țiare atât românesci cât și grecești, din cari cităm pe „Neologos” din Constantinopole, au probat.

Cât privește însă că patriarhul din Fanar n'a persecutat nici de cum mișcarea națională a Românilor din Turcia, aceasta fiind una din atribuțiunile și datoriile noastre ca Macedo-Români, ne grăbim a răspunde imediat aducând ca argumente pentru constatarea contrariului celor susțipute și publicate fără rușine de patriarhie, una din circularile patriarhicești ce altă dată am publicat prin țiarul „Frațilia intru Dreptate.”

Această circulară este subscrisă chiar de actualul patriarh, care fără rușine și permite astăzi a tăgădui un fapt săvârșit de înalta sa sancționate spre rușinea creștinismului și spre degradarea bisericii ortodoxe care tolerează a fi condusă de un agent al grecismului.

Eacă circulara:

Patriarhia Ecumenică

Circulara patriarhului Constantinopolului către metropolitii și arhierii din Macedonia, Epir și Tesalia.

Nr. 7098

Prea sfințe metropolit al Pelagonicii, prea onorate exarh al Macedoniei de sus, frate în sântul spirit și conoiciant al umilinței noastre, d-le Mateiu grație vouă și pace dela D-șeu.

Prin patriarhiceasca și sinodiceasca noastră circulară dela 30 Octomvire trecut, am făcut cunoscut și prea sfinției voastre acele ce Biserica a aflat despre constituirea societății „Macedo Române” în București împreună cu câte-va articole din Statutele ei și vă recomandăm discrețiune.

Asemenea vă am făcut cunoscut prin patriarhiceasca noastră epistolă că în privința acestei afaceri nu de mult am transmis înaltei Porți și taceriurile noastre, prin care descreindu-i afaceră sub punctul de vedere al turbarilor și pericolilor ce amenință înalta poartă și biserica, l'am indicat necesitatea de a recomanda atențiune și grijă către guvernatorii generali locali, ear prin aceștia către sub guvernatorii din jurisdicțiunea lor spre a nu permite direcțiunea scoalelor, bisericilor și altor asemenea stabilimente comune în mâinile străinilor, colaborează la aceasta și frații noștri în Cristos sântii Arhierii. Și în urma taceriurilor noastre înaltul guvern a dat instrucțiunile și ordinele necesari.

Deci, credem folositor și recomandăm sântiției voastre, pentru că, pe de o parte cunoscând aceasta să lucreze în înțelegere, în cas de trebuință și împreună cu autoritățile locale, ear pe de altă parte să aibă grijă și în fine biserica tot deșă în curentul și celor mai mici lucrări a propagandei Române (?) și în cas de trebuință să ceară instrucțiunile și consiliile ei.

Ear grația lui Dumnezeu și nemărginita lui milă fie cu voi.

S Decemvire 1878.

Este minunată circulara P. S. Patriarhului, când se ocupă cu alta grijă de lucrările societății Macedo-Române, pe care el o numește Propaganda Românească.

E. P. S. Părinte pe Christos lau pus pe cruce și l'an omorit, dar legea creștinească triumfă; căci adevărul și dreptatea totdeauna triumfă.

Cum dar crede p. s. voastră că va putea a nu lăsa o națiune de a trăi! Reveniți din rătăcire p. s. părinte căci mâne va fi prea târziu.

Societatea Macedo-Română nu face propagandă. Cine vorbește despre soare nu propagă, ci îl recunoaște: Soarele există! Naționalitatea română există.

Lumea îl vede, îl arată dar nu l'crează. Dumnezeu l'creat și nu voi veți pute a l'știnge! Dumnezeu a creat romanismul și el va fi și dacă nu s'ar fi constituit societatea Macedo-Română.

Nu cum-va când nu există Chinezii în Turcia am pute face propagandă chineză? Așa dar dacă nu sânt Români, ci numa Greci ai căror agenți ați devenit, de ce ve temeți? Președintele societății Macedo-Române, precum și toți câți se ocupă cu regenerarea fraților lor din Turcia ar fi atunci nise nebuni, de cari ar rîde Grecii și nimic mai mult.

Ei! dar se vede că lucrul nu este cum îl cântă patriarhia, gazetele și silogurile grecești.

Nu sânt dar nedrepte plângerile eminentului cap al bisericii române, ci observațiunile p. s. voastre ce faceți fără mustrare de conștiință și fără rușine de diferitele națiuni ortodoxe, cari va îmbrăcat cu purpură patriarhicească și v'au pus pe sântul scaun al bisericii orientale, nu pentru a l'persecuta fără milă și ca un părinte vitreg, precum și faceți, nu pentru a delapăta dela instituțiunile strămoșești

ridicându-le dreptul de a vorbi și a se ruga lui Dumnezeu în limba ce înțeleg, a îi apăra ca un părinte comun și a le da tot concursul posibil pentru desvoltarea și cultivarea moștenirii părintoșci a fiă-cărei națiuni asupra cărora pe nedrept și fără demnitate stăpânii.

În fața unei asemenea purtări meschine și abateri marelui dascal al bisericii orientale, e de datoria fie-cărui român a și ridica glasul și a țice Grecilor destul cu gălăgia.

E timpul deja ca România, care prin bravura eșemplară a fiilor ei arătată pe câmpiile Bulgariei, s'a ridicat la rangul de regat, rang ce i se cuvine pe lângă celelalte state civilizate, deșă, țic, e timpul a arăta Grecilor din Fanar că nu mai admite a fi condusă în afacerile sale bisericesci de un panelenist ascuns sub mantaua călugărească, de nise iene, cari sug fără milă sângele fraților noștri dela Danubiului de secolii întregi.

Înainte! dar prea sântă părinte din România Liberă! Dați bisericii române treapta cuvenită. Dați-i independența deplină și aceasta odată realizată, România Regală se va înmândri; ear nu condamnăți de soarte a suferi persecuțiunile și chinurile călugărilor trimiși din Fanar mai mult timp încă ne vom consola cel puțin cu frumoasa voastră pozițiune aspirând tot odată prin ajutorul vostru prin întinderea mânei voastre regeneratoare și salvatoare ale scuturarea jugului insuportabil al paneleniștilor călugări din Fanar.

„B. P.”

X.

Varietăți.

* (Parastas solemn.) Marți dimineață după S. liturgie, în memoria neuitatului Mare Arhipăstor, a Archiepiscopului și metropolitului Andreiș Bar. de Șaguna, sub pontificatul Păr. Archimandrit și Vicar arhieriepiscopesc, Nicolae Popea, s'a celebrat parastas solemn în biserica din cetate, la care a asistat un public numeros. Corul institutului archidieceșan, teologic pedagogic, a cântat în discursul parastasului responsurile la ectenii și în fine imnul funereal „Românime mult cercată.”

* (Militaria.) Escel. Sa L. M. C. bar. de Schönfeld în fruntea unei suite numeroase a vizitat alaltăieri mai multe dintre institutele militare din loc. În spitalul garnizoanei a petrecut aproape două ore.

* (Reuniunea română de cântări din Sibiiu) arangiază Duminecă în 5/18 Decemvire a. c. o convenire socială împreună cu joc în sala restaurațiunii „Spancek” (strada *Schevies*), la care s'invită toți membrii reuniunii. Începutul la 8 oare seara.

Bilete de intrare a 50 cr. de persoană se află de vânzare în localul „Asociațiunii transilvane” (Strada Cisnădiei Nr. 7.) Sâmbătă după amiaza dela 3—5.

* În legătură cu faimele despre pesta bovină din România comisiunea centrală a comitatului Sibiiului, conform ord. ministeriului de agricultură, industrie și comerț a statorit în ședința din 11 Decemvire n. un cerc de pesta bovină pentru comunele următoare: Boiță, Porcesci, Sebeșul superior și inferior, Racoviță, Tălmacel, Tălmaciu, Sadu, Șina, Poiana, Rod. Comunele aceste au se ține strins în marginile instrucțiunii ministeriale la §. 41 din articiul XX de lege din 1874.

* (Dela Lugo) se telegrafează la „H. Ztg” în 12 Decemvire n.: Pentru postul vacant de vice-comite al comitatului Severin-Carașului Români au candidat pe Simonescu,

partida guvernului pe Jakabffy. Lupta electorală va fi foarte vie.

* Un amic de ai noștri din ținutul Sighişoarei ne comunică scirea, că Maghiarii și Maghiaronii, din acașă ținut s'ocupă cu ideea: de a înscena cu Românii de acolo o demonstrațiune contra memorandumului român. E și prospect pentru Maghiari, de ași afla proseliți. Prevenim țaptilui împlinit prin scirea aceasta, ca să-i pregătim calea. Față cu incidentul acesta o se fie a bună seamă mai circumspecți Maghiarii și o s'îl telegrafează întregii prese europene. După cum sustine „Pesti Naplô” că ar fi trebuit să se întempe cu cel din Maramurș. Nu ne frapează scirea despre faptul împlinind, nu ne va scoate nici chiar faptul din ori, căci îl vom sci califică.

* (Cum se ducelează deputații țerei?) La întrebarea aceasta n'avem să răspundem noi. Cetim că dd. Rohonczy și Hieronymi în 10 Decemvire n. punct la 2 oare după amiaza s'au aflat în loc, unde deputații cu pricini s'au obișnuit a împușca unul asupra altuia. Condițiunile erau 25 pași distanță cu avans de 5 pași. La semnul dat în interval de 30 secunde duelanții trebuie să puse. Secundanții au aședat părțile învrăbite în pozițiune. Dându-se semnul au avansat amândouă ținând pistoalele întinse. Hieronymi a tras, dar n'a nimerit. Rohonczy a negles timpul precis și a perdut pușcătura. Părțile au tras sorți pentru alte pistoale și s'au aședat de nou în pozițiune. De astă dată a tras Rohonczy mai întâiu; și a țintit la pistoalele contrariului, dar gloțul s'a împlântat în pământ. Îndată a tras și Hieronymi, dar gloțul lui s'a împlântat în — ear. Duelanții au rămas sănătoși, așjidera și secundanții. Se șica că pistoalele sînt anume făcute pentru astfel de dueliuri necristiceoase sănătății. De aceea nici legea penală nu urmărește astfel de distracțiuni „cavaleresci.” Părțile duelante de astă dată s'au despărțit fără să se stringă de mână și să se împace.

* (Cărbuni minerali la Orlat), se scire la „Sieb. d. Tageblatt” s'au descoperit. Desgroparea s'a și început. Sînt speranțe de cel mai bun rezultat.

* (O vacă fără stăpân) s'a aflat în zilele aceste pe hotarul Sibiiului.

* (Curcubeu sau Cucurbeu) frumos s'a vădut Vineri dimineața pe la 7 oare la Gherla.

* (Timpul) este încă tot cel văratec. Vântul care s'a aședat de luni seara n'a adus nici ploaie nici ninsoare. Nori se preumblă destui pe deasupra noastră, dar afară că țua ne mai ascund pe câte un moment soarele și noaptea stelele, nu ne fac nimica.

* Dela Seghedin vine scirea că apa în Tisa crește.

* (Nenorocire pe Dunăre). Dela București se telegrafează că în 9 Decemvire n. o naie rusească care comunica între Ruscic și Odessa a fost spartă în fund de o naie de pasageri engleză în apropierea Tulcei. Câți oameni au perit cu ocaziunea aceasta încă nu se scie.

* (Cutremur, tempestate, zăpadă). În Alpii austriaci s'au arătat în 10 Dec. n. fenomene estraordinare în natură. Hermagora (Carintia) spune: Eri la 2 oare dimineața după ce a plemers o tempestate a urmat cutremur de pământ; mai departe din Ischl: 9 oare seara fulgere vemente; Klagenfurt: în l. c. noaptea fulgere și ninsoare până dimineața. Omeții de 40 centimetri; eri după amiaza eașă tempestate; Triest: Eri în discursul țilei fulgere, tunete, ploaie

torențială și grindină. Telegramme din Pusterthal anunță ninsoră neobișnuită de mare. În Lienz fulgere și tunete. Trenurile comunică cu pluguri de omști și se întârzie. Pe linia Welsberg-Hof s'au sîstat comunicațiunea trenurilor din cauza viscolului.

* (Metropolitul din Iania) după cum sîntem informați, face fel de fel de grută și sicane Românilor din eparchia sa. Astfel, ni se asigură că un d. Miltiade X. Moraru din Pind (Epir) înfățișînd spre legalizare un certificat liberat de către primăria comunei sale Lăncăși, prin care se constată că e român, a fost respins de numitul metropolit nevoind să legalizeze actul. Până când această persecuție?

* (Procesul lui Arabi.) Arabi pașa a adresat din arestul său din Cairo o epistolă către redactorul foaiei „Times”, în care dice:

„Domnul meu. Am urmat instrucțiunile date de apărătorii și consilierii mei din Broadley și Napier, pentru devotamentul și zelul cărora nu pot mulțami îndestul și m'am declarat vinovat de rebeliune contra Chedivului. Ministrul englezi m'au nimdat adeseori un rebel și nu pot spera, ca ei de odată să își schimbe părerea; în realitate este imposibil pentru ei de a face aceasta în momentul de față. Mă voi duce de bună voie în vre un loc, unde va plăcea Angliei ca să trăiesc și voi rămân acolo, până ce într'o zi va fi posibil Angliei să își schimbe părerea în privința mea. Nu mă plîng contra soartei mele, nici contra sentinței, care în tot cazul a stabilit inocența mea cu privire la acuuzările pentru incendieri și vîrsări de sânge — crime, la care n'am luat cea mai mică parte și cari sînt contrare principiilor noastre politice și religioase. Seiu că modul cum voi fi tratat pe viitor depinde de Anglia și de marinita poporului britan. Părăsesc Egiptul cu o perfectă încredere în viitor, sciind, că Anglia nu poate amăna mult timp reformele pentru care am luptat. În scurt timp controlul anglo-francez va fi înlăturat. Egiptul nu se va mai găsi în mâine unei mulțimi de funcționari streini, cari ocupă toate posturile cu excluderea Egiptenilor. Tribunalele noastre indigene vor fi liberate de abuzuri, se vor promulga dispozițiuni de legi și, ce este mai important, ele se vor executa. Se va institui o cameră a notabililor, avînd votul și dreptul de a se amesteca în afacerile poporului egiptean. Cărdul da cămătări de prin state va fi gonit. Poporul englez, vîdînd aceste schimbări, va fi în stare să înțeleagă, că rebeliunea mea a avut o justificare puternică. Fiul unui Felah egiptean, eu m'am silit din toate puterile să asigur toate aceste instituțiuni bune pentru scumpa mea feară, pe care o iubesc. Sper, că poporul englez va completa opera începută de mine. Dacă Anglia va îndeplini această mare operă, dănd Egiptului egiptenilor, atunci ea va arăta lumii adevăratul scop al lui Arabi, rebelul. Tot poporul egiptean a fost cu mine, după cum eu am fost cu feara, ce m'î este scumpă. Sper, că Egiptul nu mă va uita, cînd Anglia va termina, cea ce am încercat să fac eu. O re pot nu mă plîng de surtea mea. Mă simt chiar fericit și mulțumit cu ea, sciind că nefericirea me a fost mijlocul de a asigura Egiptului libertatea și prosperitatea ce merită să aibă. După ce Anglia își va termina opera sa, atunci ea va permite — aștept cu certitudine aceasta dela umanitatea și iubirea ei de dreptate — se mă întorc în scumpa mea patrie, ca să vîd cu ochii succesele umaniei și civilizației sale opere, înainte de a muri. Sînt recunoscător d-ilor Gladstone și Granville pentru mijlocirea lor în favoarea mea, precum și că m'au scîpat

dintr'o situație atât de periculoasă. Ei vor recunoașe în cerînd, că n'am fost un rebel, cînd m'am pus în fruntea unui popor, care nu cerea decît dreptate. Mulțumesc și lordului Dufferin și lui Sir Edward Malet pentru marinita arătată mie. Nu voi putea nici odată respăli căci dătozesc scumpului meu amic, dlui Bluant, care a fost neobosit și nu a cruțat nici banul său spre a mă ajuta la nevoe și necaz, cînd toți foștii mei amici din țările bune mă părăsiseră. Nu pot recunoașe în destul sîințele neobosite și zelul nobil al domnilor Broadley și Napier, desfășurate în interesul meu și a celorlalți arestați. Mulțumesc poporului englez și d-voastră, domnele redactori, și marei presențe engleze, care toată a cerut se avem parte de o judecată imparțială. Mulțumesc de amenea acelor membri ai parlamentului britanic, cari au vorbit cu atîtă nobleț în favoarea mea și mai ales lui Sir Wilson pentru îngrigirea sa bine-vuitoare, de care am avut parte cît timp am fost închis. Plec din Egipt cu firma convingere, că precum trec țările, dreptatea cauzei noastre se va cunoașe tot mai clar și că Anglia nu va avea cauză nici odată să regretze marinita și umanitatea, arătate unui om, contra căruia primise a se lupta.

„Ahmed Arabi, Egipteanul.”

Loterie.

Mercuri 13 Decemvre n. 1882.

Sibiu: 23 68 38 73 24

Bursa de Viena și Pesta

Din 12 Decemvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.70	118.70
Renta de aur ung. de 4%	85.69	85.69
Renta ung. de hîrtie	84.65	84.65
Impremutul armurilor de foraj	134.25	134.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.80	89.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.—	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.75	93.75
Obligațiuni ung. de respumpărea-rea pîmîntului	97.60	98.—
Obligațiuni ung. de clausură de sorșie	95.75	95.50
Obligațiuni urbariale tomanșane	97.50	97.—
Obligațiuni urb. tomos. cu clausură de sorșie	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale croato-sta-voanice	98.—	98.50
Obligațiuni ung. de respumpărea-rea deșimii de vin	—	96.50
Sorșii încușurei cu premii	116.25	117.50
Sorșii de regulare. Fini	108.75	109.—
Datorie de stat austriacă în hîrtie	76.60	76.50
Datorie de stat austr. în argint	77.30	77.25
Renta de aur austriacă	94.90	94.50
Sorșii de stat dela 1860	129.75	129.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	826.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	280.25	281.—
Acțiuni de credit austr.	288.60	290.20
London (pe polița de tre luni)	119.—	119.10
Scrieri fonciare ale institutului „Albina”	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.63
Napoleon	9.46	9.47
100 marcs nemșeci	58.40	58.40

Nr. 241.

[312] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante Valea-Bulzului în protopresbiteratul gr. or. al Abrudului se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sînt:

1. Casă parohială cu două odăi, bucătărie, sură și grajduri;
2. grădina de legumi, lângă casa parohială;
3. folosirea cimiterului și a două fînațe de 3 cară de fîn;
4. dela 80 case, câte o ferdelă de curucuz, sfărmit, ferdela de 16 cupe;
5. câte o zi de lucru, și venitele stolare, cari toate la odată dau un venit anual de 340 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie au de ași subțerne petițiunile instruite conform „statutului organic” și a regulamentului pentru parochii,

la subscrisul oficiu protopresbiteral în Abrud, până la termenul mai sus indicat, cu observarea că concurențele are de a se prezenta în parochie în vre o zi de Duminecă, spre a cânta, și a se face cunoscut poporului respectiv.

Abrud, 1 Octomvre, 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Abrudului în confelgere cu comitetul parohial.

Ioan Gall m. p.,
presbiter gr. or.

Nr. 162

[311] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parohiei de clasa a III-a Malomfalău în protopresbiteratul Mureș-Oșorheiului se deschide concurs într'u înțelesul ven. ordinațiuni consistoriale din 22 Octomvre 1881 Nr. 3051 până inclusiv 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sînt:

- a) 15 Jugere de pămînt comasate cu puțină pădure deschilint computat venitul de juger a 20 fl. 300.
- b) în hotarul Șeșci 1 jug. 121 stăngini 25 fl.
- c) în hotarul Mirașteului 2 jugere 941 stăngini 60 fl.
- d) dela botezuri a 20 cr. = 4 fl.
- e) dela cununii și estrasc matriculare a 2 fl. 8 fl.
- f) îngropăciuni 17 fl.
- g) dela 60 familie a 1 merță de bucate terțialitatea compete cantorelui 40 fl.
- h) Dela 60 familie câte o zi de lucru a 30 cr. 18 fl.
- i) Casă parohială grădina și Cimiteriu 20 fl. Suma 492 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie au de ași subțerne petițiunile lor instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parochii la Mureș-Oșorheiului.

Dat în Mureș-Oșorhei în confelgere cu comitetul parohial, 21 Septemvre 1882.

Parteniu Trombitas de Betlen m. p.,
protopresbiter.

[308]

3—3

CONCURS.

Devenind vacant post de învățător la școala comunală elementară, cu limba învățămîntului română-maghiară, acela este de a se umple.

Emolumentele acestui post sînt: 1. 300 fl. v. a., — trei sute florini val. aust., salariu anual solvit în rate lunare anticipative.

2. 12—doisprezece metri cubici de lemne.

3. Cuartir elegant cu grădina de legumi.

Condițiunile sînt:

Documentele despre stare și confesiune.

2. Documentele despre studiile absolvite.

3. Atestatul de calificățiune.

4. Documentul despre posesiunea limbii maghiare.

5. Documental despre aplicațiunea de până aci.

Recursele construite și timbrate regulat, adresate cătră înaltul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică, sînt de a se trimite „comitetului administrativ al comitatului Caraș-Severin în Lugoj până în 31 Decemvre a. c. st. nou.

Se notifică însă că învețătorul denumit are să împlinească și datorițele de cantor; precum și împregiurarea, că recursese construite fals nu se vor lua în considerare.

Topletz (lângă Orșova) în 5 Decemvre 1882.

Consiliul școlastic.

Petru Popescu m. p., Ioane Bacila m. p.,
jude com. not. consil.

Nr. 147.

[309] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii parohiale dela Sereca, protopresbiteratul Oraștiei clasa III-a, se escrie a 3-oară concurs cu termen de 30 de zile dela 1-ma publicare în jurnalul „Telegraful Român.”

Emolumentele sînt acestea:

1. din casa adiațială anatum 100 fl. v. a.
2. dela 70 familii câte una ferdelă veche de 21 cupe vechi cucuruz sfărmit, eară dela vîduve jumătate și una zi de lucru.
3. Lemne de foc din pădurea comunei.

4. Venitul stolaru statoric în sînodul parohial.

Toate acestea aduc un venit anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parohie au ași așterne petițiunile lor prevăzute cu documentele prescise de statutul organic și regulamentul consistoriu pentru parochii din 1878 oficiului protopresbiteral gr. or., din Oraștie.

Orăștie în 20 Noemvre 1882.

În confelgere cu comitetul parohial.

Nicolau Popovici m. p.,
presbiter.

Nr. 97.

[310] 2—3

CONCURS.

Încuviințându-se din partea Venerabilului consistoriu arhidieceșan instituirea unui capelan lângă bîtrăbrul paroch și administrator protopresbiteral, Ioan Buzdug în comuna Borgoșeni, — pentru ocuparea acestui post se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Venitele împreunate cu acest post sînt:

- a) dela 120 familii a 1 fl., 120 fl.
- b) din toate venitele stolare 130 fl. Suma 250 fl. a. v.

Doritorii de a ocupa acest post, au de ași trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului consistoriu pentru parochii, la subscrisul până la timpul indicat.

Borgoșeni în 25 Noemvre 1882.

În confelgere cu comitetul parohial.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. presbiteral.

Nr. 172.

[307] 3—3

CONCURS.

Devenind stațiunea de paroch de clasa a III din Viștea inferioară, protopresbiteratul Avrigului, vacantă, spre întregirea celeia se escrie prin această concurs până la 25 Decemvre 1882 pe lângă următoarele

Emolumente:

- 1) Una zi de lucru de 180 case, care nefăcându-se se plăteșce cu 40 cr.
2. Flosirea cimiteriului bisericii cu pomelul din trînsul.
3. Un agru de 2 ferdole.
4. Celalate venit ale epitrafrului crescute mai considerabil de cum au fost până acuma, care toate dau un venit în bani de 312 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch vor avea ași așterne suplicile sale, instruate cu documentele recerute de statutul organic, regulamentul pentru parochii până la termiul susindicat subscrisului oficiu protopresbiteral în Avrig.

Avrig 6 Noemvre 1882.

În confelgere cu comitetul parohial.

Vasiliie Macsim m. p.,
adm. presb.

Anunțiu.

„Se caută un june român agronom, absolut pentru timpul dela 1 Ianuarie 1883 a se adresa cătră Nicolau Șandor în Oarda de Jos posta Gyulafehérvár.”

[314] 1—3